

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że ubezpieczony wykorzystał okres 182 dni zasiłku chorobowego a następnie 3 miesiące świadczenia rehabilitacyjnego pobieranego do dnia 15 marca 2015 r. Jego dalsza niezdolność do pracy spowodowana jest tą samą chorobą więc na mocy art. 9 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie ma podstaw do dalszej wypłaty mu zasiłku chorobowego.

Sprawy z wszystkich tych odwołań połączone zostały do wspólnego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

142

W dniu 21 listopada 2014 r. ubezpieczony Sebastian Pabiś złożył wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy.

Decyzją z dnia 9 grudnia 2014 r. przyznano mu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 16 grudnia 2014 r. do 15 marca 2015 r., zaś decyzją z dnia 17 grudnia 2014 r. przyznano mu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za ten okres w związku z wypadkiem przy pracy.

W dniu 2 września 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o dalsze świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy.

Orzeczeniem z dnia 27 marca 2015 r. Lekarz Orzecznik ZUS, po rozpoznaniu u ubezpieczonego stanu po urazie kolana prawego w lutym 2013 r. i czerwcu 2014 r., stanu po zabiegu operacyjnym we wrześniu 2013 r. i listopadzie 2014 r. oraz otyłości ustalił brak celowości dalszego świadczenia rehabilitacyjnego.

Od powyższego orzeczenia ubezpieczony złożył sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 21 kwietnia 2015 r. po rozpoznaniu u ubezpieczonego stanu po urazie skrętnym i po artroskopii kolana prawego we wrześniu 2013 r. z częściową meniscetomią boczną i ponownym urazie w dniu 13 czerwca 2014 r. stłuczeniu kolana prawego i ponownej artroskopii w listopadzie 2014 r. i otyłości stwierdziła brak niezdolności do pracy ubezpieczonego i brak przesłanek do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy. (dowód akta ZUS).

W celu ustalenia czy istnieją przesłanki do przedłużenia ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii.

Biegły ortopeda Wiesław Maroń po zebraniu od ubezpieczonego obszernego wywiadu, zapoznaniu się z dokumentacją medyczną ubezpieczonego i po przeprowadzeniu badania rozpoznał u ubezpieczonego stan po urazie skrętnym kolana prawego (2x 2013 i 2014), stan po niestabilności bocznej kolana prawego, częściowe uszkodzenie – naciągnięcie więzadła krzyżowego przedniego, ogniskowe uszkodzenia kłykcia bocznego kości piszczelowej (chondromalacja) pourazowe, przewlekłe wysiękowe zapalenia stawu kolanowego prawego – pourazowe, otyłości klasy I, dysfunkcję pourazową mięśnia czworogłowego uda prawego 2/3 w skali Lovetta, dyskretną niestabilność przednio przyśrodkową i przednio boczną stawu kolanowego prawego. Biegły stwierdził, że leczenie ubezpieczonego zostało przerwane w nieodpowiednim momencie. Leczenie artroskopowe w przypadku niestosowania odpowiedniej rehabilitacji niweczy sukces operatora, dochodzi do zaniku mięśni, szczególnie w zakresie prostownika stawu kolanowego. Mięsień czworogłowy uda jest najsilniejszym prostownikiem i stabilizatorem kolana. Zanik dotyczy najczęściej głowy przyśrodkowej i mięśnia obszernego pośredniego, jak w przypadku ubezpieczonego. Stan ten uniemożliwia prawidłowe funkcjonowanie stawu, jego stabilność, dochodzi do przewlekłego wysiękowego zapalenia stawu, wymagającego leczenia farmakologicznego. Stan kończy prawej ubezpieczonego wymaga rehabilitacji. Odpowiednio prowadzona powinna poprawić funkcjonowanie stawu. Istniały przesłanki do przyznania ubezpieczonemu świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy. Trudno jednak określić do kiedy ubezpieczony powinien pobierać świadczenie rehabilitacyjne, skoro nadal posiada on zwolnienia lekarskie świadczenie rehabilitacyjne powinno być przyznane do 11 listopada 2015 r. albowiem do tego terminu wystawione są zwolnienia lekarskie, a ubezpieczony ma ustalony termin zabiegu operacyjnego na 10.10.2016 r. (*opinia biegłego ortopedy Wiesława Maroń z dnia 16.07.2015 r. k. 41-45 i opinia uzupełniająca k. 67-69*).

W dniu 1 grudnia 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę, lekarz orzecznik ZUS uznał, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2016 r. a niezdolność ta istniała w chwili składania wniosku, pozostaje ona w związku z wypadkiem przy pracy. Postępowanie w sprawie o rentę ubezpieczonego zostało zawieszone. Zwolnienia lekarskie ubezpieczonego były po 11 listopada 2015 r. przedłużane do 10 lutego 2016 r. (*okoliczność bezsporna*).

Ustalając w tej sprawie stan faktyczny sąd oparł się na dokumentacji zgromadzonej w aktach ZUS, która nie była kwestionowana przez ubezpieczonego.

Sąd oparł się również na opinii biegłego z zakresu ortopedii w osobie Wiesława Maroń jako sporządzonej przez biegłego o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych i wiadomościach specjalnych, a także specjalności adekwatnej do urazów, których ubezpieczony doznał w związku z wypadkiem przy pracy. Wnioski zawarte w opinii sąd uznał za swoje własne. Opinia tego biegłego